

Sygn. akt III APa 31/14

III APz 41/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Beata Michalska

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak

SSA Jacek Zajązkowski (spr.)

Protokolant: stażysta Weronika Skalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2015 r. w Ł.

sprawy **A. C., C. L. (1) i S. O. (1)**

przeciwko **syndykowi masy upadłości (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w upadłości likwidacyjnej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L.**

o wynagrodzenie

na skutek apelacji syndyka masy upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w upadłości likwidacyjnej

oraz zażalenia (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 28 maja 2014 r. sygn. akt VI P 15/13

I. z apelacji pozwanego syndyka masy upadłości (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w upadłości likwidacyjnej

1. z mienia zaskarżony wyrok:

a. w punkcie I. 1) i 2) i w punkcie II. 1) i 2) oraz w punkcie IV. 1) i 2) w ten tylko sposób, że zasądzone w nich na rzecz A. C. , C. L. (1) i S. O. (1) kwoty przyznaje wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2009 roku;

b. w punkcie I. 40) oraz IV. 12) w ten sposób, że zasądzone w nich na rzecz A. C. i S. O. (1) kwoty obniża do kwot po 160 (sto sześćdziesiąt) złotych;

1. o ddala apelację w pozostałej części;

I. z zażalenia (...) Spółki z o graniczoną odpowiedzialnością w L.

1. z mienia za skarżony wyrok w punkcie VIII. i nadaje mu następującą treść:

1) n akazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Płocku tytułem nieuiszczonych kosztów Sądowych w postępowaniu z powództwa C. L. (1)

a. o d syndyka masy upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w upadłości likwidacyjnej kwotę 540,23 (pięćset czterdzieści 23/100) złotych;

b. s olidarnie od syndyka masy upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w upadłości likwidacyjnej i od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 1260,53 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt 53/100) złotych;

1) n akazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postępowaniu z powództwa S. O. (1):

a. o d syndyka masy upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w upadłości likwidacyjnej kwotę 452,16 (czteryście pięćdziesiąt dwa 16/100) złotych;

b. s olidarnie od syndyka masy upadłości (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w upadłości likwidacyjnej i od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę (...),04 (jeden tysiąc pięćdziesiąt pięć 04/100) złotych

1. o drzuc a zażalenie na postanowienia zawarte w punktach IX, XI, XII zaskarżonego wyroku;

2. o ddala zażalenie w pozostałej części;

I. z nosi wzajemnie między stronami koszty postępowania za instancję odwoławczą.

Sygn. akt III APa 31/14

III APz 41/14

UZASADNIENIE

Pozwem z 30 lipca 2012 r. S. O. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G., kwot: 30.000 zł za przepracowane godziny nadliczbowe od 1 stycznia 2009 r. wraz z ustawowymi odsetkami; 3 600 zł za brak stawiennictwa pozwanego w wyznaczonym terminie na rozprawie ugodowej w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Gostyninie wraz z ustawowymi odsetkami.

Pozwem z 30 lipca 2012 r. A. C. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G., kwot: 46.656 zł za przepracowane godziny nadliczbowe od 1 stycznia 2009 r. wraz z ustawowymi odsetkami; 3 600 zł za brak stawiennictwa pozwanego w wyznaczonym terminie na rozprawie ugodowej w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Gostyninie wraz z ustawowymi odsetkami.

Pozwem z 30 lipca 2012 r. C. L. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G., kwot: 25.000 zł za przepracowane godziny nadliczbowe od 1 stycznia 2009 r. wraz z ustawowymi odsetkami; 3 600 zł za brak stawiennictwa pozwanego w wyznaczonym terminie na rozprawie ugodowej w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Gostyninie wraz z ustawowymi odsetkami.

(...) Publiczny Zespół Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G. wniósł o oddalenie powództw i zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów ewentualnego zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

Pismem procesowym złożonym na rozprawie w dniu 13 lutego 2013 r. pełnomocnik powodów rozszerzył żądanie pozwu S. O. (1) wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia i dodatków do wynagrodzeń: za rok 2009 kwoty 28.510,17 zł, za rok 2010 kwoty 30.454,98 zł, za rok 2011 kwoty 31.823,74 zł, za rok 2012 kwoty 35.455,80 zł, wszystkie wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot szczegółowo

wymienionych w piśmie oraz o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

Pismem procesowym złożonym na rozprawie w dniu 13 lutego 2013 r. pełnomocnik powodów rozszerzył żądanie pozwu A. C. wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki tytułem wynagrodzenia i dodatków do wynagrodzeń za rok 2009 kwoty 56 291,32 zł, za rok 2010 kwoty 42.502,97 zł, za rok 2011 kwoty 42.795,09 zł, za rok 2012 kwoty 40.411,22 zł, wszystkie wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot szczegółowo wymienionych w piśmie oraz o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

Pismem procesowym złożonym na rozprawie w dniu 13 lutego 2013 r. pełnomocnik powodów rozszerzył żądanie pozwu C. L. (1) wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda tytułem wynagrodzenia i dodatków do wynagrodzeń: za rok 2009 kwoty 34.575,36 zł, za rok 2010 kwoty 30.781,15 zł, za rok 2011 kwoty 26.070,41 zł, za rok 2012 kwoty 33.281,35 zł, wszystkie wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot szczegółowo wymienionych w piśmie oraz o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w wysokości podwójnej stawki minimalnej.

Pełnomocnik powodów zawarł również wnioski o wezwanie, na podstawie art. 194 § 3 k.p.c., do udziału w sprawie po stronie pozwanej (...). Sp. z o.o. z siedzibą w L..

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2013 r. Sąd Okręgowy w Płocku wezwał do udziału w sprawie po stronie pozwanej (...) Sp. z o.o. w L..

Pozwany (...). Sp. z o.o. w L. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przewidzianych oraz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

Również pozwany (...) Publiczny Zespół Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G. wniósł o oddalenie rozszerzonych powództw.

Pozwany (...) częściowo uznał powództwa C. L. (1) i S. O. (1) za okres od lutego 2010 r. do lipca 2012 r. wraz z odsetkami.

Wyrokiem z 28 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Płocku w pkt I zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powódki A. C. kwoty:

- 1) 1.453,54 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2009 r. do dnia zapłaty,
- 2) 1.590,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2009 r. do dnia zapłaty,
- 3) 1.293,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2009 r. do dnia zapłaty,
- 4) 1.863,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2009 r. do dnia zapłaty,
- 5) 1.074,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty,
- 6) 2.083,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2009 r. do dnia zapłaty,
- 7) 895,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2009 r. do dnia zapłaty,
- 8) 1.324,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2009 r. do dnia zapłaty,
- 9) 1.368,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2009 r. do dnia zapłaty,
- 10) 1.181,89 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2009 r. do dnia zapłaty,

- 11) 1.826,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2009 r. do dnia zapłaty,
- 12) 834,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty,
- 13) 1.817,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2010 r. do dnia zapłaty,
- 14) 1.351,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2010 r. do dnia zapłaty,
- 15) 671,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2010 r. do dnia zapłaty,
- 16) 656,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2010r. do dnia zapłaty,
- 17) 1.215,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2010r. do dnia zapłaty,
- 18) 1.193,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2010r. do dnia zapłaty,
- 19) 931,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2010r. do dnia zapłaty,
- 20) 1.739,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2010r. do dnia zapłaty,
- 21) 2.563,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2010r. do dnia zapłaty,
- 22) 1.209,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2011r. do dnia zapłaty,
- 23) 1.479,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2011r. do dnia zapłaty,
- 24) 2.160,69 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2011r. do dnia zapłaty,
- 25) 1.097,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 26) 2.049,07 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2011r. do dnia zapłaty,
- 27) 810,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2011r. do dnia zapłaty,
- 28) 920,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 29) 1.151,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2011r. do dnia zapłaty,
- 30) 1.486,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2011r. do dnia zapłaty,
- 31) 1.919,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 32) 946,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,
- 33) 773,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2012r. do dnia zapłaty,
- 34) 1.419,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2012r. do dnia zapłaty,
- 35) 720,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty,
- 36) 2.127,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2012r. do dnia zapłaty,
- 37) 1.801,89 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2012r. do dnia zapłaty,
- 38) 2.147,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2012r. do dnia zapłaty,
- 39) 1.069,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2012r. do dnia zapłaty,

40) 1.840,00 zł tytułem zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową;

II. zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w G. na rzecz powoda C. L. (1) kwoty:

- 1) 898,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2009r. do dnia zapłaty,
- 2) 1.537,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2009r. do dnia zapłaty,
- 3) 699,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2009r. do dnia zapłaty,
- 4) 1.114,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2009r. do dnia zapłaty,
- 5) 881,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2009r. do dnia zapłaty,
- 6) 449,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2009r. do dnia zapłaty,
- 7) 631,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2009r. do dnia zapłaty,
- 8) 1.567,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2009r. do dnia zapłaty,
- 9) 1.117,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2009r. do dnia zapłaty,
- 10) 880,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2009r. do dnia zapłaty,
- 11) 1.047,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2009r. do dnia zapłaty,
- 12) 426,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2010r. do dnia zapłaty,
- 13) 1.656,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2010r. do dnia zapłaty,
- 14) 527,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2010r. do dnia zapłaty,
- 15) 672,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2010r. do dnia zapłaty,
- 16) 1.840,00 zł tytułem zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową

III. zasądził solidarnie od pozwanych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. na rzecz powoda C. L. (1) kwoty:

- 1) 1.284,02 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2010r. do dnia zapłaty,
- 2) 1.734,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2010r. do dnia zapłaty,
- 3) 667,47 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2010r. do dnia zapłaty,
- 4) 1.225,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2010r. do dnia zapłaty,
- 5) 975,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2010r. do dnia zapłaty,
- 6) 1.596,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2010r. do dnia zapłaty,
- 7) 1.212,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2010r. do dnia zapłaty,
- 8) 922,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty,

- 9) 930,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2011r. do dnia zapłaty,
- 10) 1.280,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 11) 787,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2011r. do dnia zapłaty,
- 12) 787,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2011r. do dnia zapłaty,
- 13) 1.668,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2011r. do dnia zapłaty,
- 14) 1.676,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 15) 1.153,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,
- 16) 922,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2012r. do dnia zapłaty,
- 17) 922,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2012r. do dnia zapłaty,
- 18) 1.575,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty,
- 19) 2.370,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2012r. do dnia zapłaty,
- 20) 1.407,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2012r. do dnia zapłaty,
- 21) 936,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2012r. do dnia zapłaty,
- 22) 1.153,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2012r. do dnia zapłaty,

IV. zasądził od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powoda S. O. (1) kwoty:

- 1) 1.367,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2009r. do dnia zapłaty,
- 2) 1.670,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2009r. do dnia zapłaty,
- 3) 509,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2009r. do dnia zapłaty,
- 4) 1.372,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2009r. do dnia zapłaty,
- 5) 1.943,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2009r. do dnia zapłaty,
- 6) 1.406,91 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2009r. do dnia zapłaty,
- 7) 981,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2009r. do dnia zapłaty,
- 8) 862,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2010r. do dnia zapłaty,
- 9) 42,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2010r. do dnia zapłaty,
- 10) 708,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2010r. do dnia zapłaty,
- 11) 1.746,89 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2010r. do dnia zapłaty,
- 12) 1.840,00 zł tytułem zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową

V. zasądził solidarnie od pozwanych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. na rzecz powoda S. O. (1) kwoty:

- 1) 1.120,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2010r. do dnia zapłaty,
- 2) 2.983,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2010r. do dnia zapłaty,
- 3) 840,89 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2010r. do dnia zapłaty,
- 4) 1.270,59 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2010r. do dnia zapłaty,
- 5) 1.497,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2010r. do dnia zapłaty,
- 6) 165,44 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2010r. do dnia zapłaty,
- 7) 2.254,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2010r. do dnia zapłaty,
- 8) 1.022,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2011r. do dnia zapłaty,
- 9) 1.865,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 10) 1.150,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2011r. do dnia zapłaty,
- 11) 706,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2011r. do dnia zapłaty,
- 12) 734,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2011r. do dnia zapłaty,
- 13) 538,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2011r. do dnia zapłaty,
- 14) 1.016,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2012r. do dnia zapłaty,
- 15) 1.698,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2012r. do dnia zapłaty,
- 16) 851,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2012r. do dnia zapłaty,
- 17) 854,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty,
- 18) 1.770,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2012r. do dnia zapłaty,
- 19) 1.454,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2012r. do dnia zapłaty,
- 20) 1.518,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2012r. do dnia zapłaty,
- 21) 935,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2012r. do dnia zapłaty,

W pkt VI oddalił powództwa w pozostałym zakresie. W pkt VII nakazał pobrać od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz Skarbu Państwa w P. kwotę 1.540 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 2.697 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu powódki A. C.. W pkt VIII nakazał pobrać solidarnie od pozwanych (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 3.080 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 4.009 zł tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwów powodów C. L. (1) i S. O. (1). W pkt IX nakazał ściągnąć od powodów na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku po 1.540 zł tytułem zwrotu wydatków, w pkt X nakazał ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 6.404 zł tytułem nieuiszczonej części opłaty od pozwu, w pkt XI nakazał ściągnąć od powoda C. L. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 4.171 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, a w pkt XII nakazał ściągnąć od powoda S. O. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 4.369 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu. W pkt XIII zniósł koszty procesu między stronami, a w pkt XIV nadał rygor natychmiastowej wykonalności w stosunku do pozwanej SPZOZ w pkt II pdpkt

14-15, w pkt III w całości, w pkt IV pdpkt 10-11, w punkcie V w całości a w stosunku do (...) w pkt III i IV do kwot po 8000 zł. W pkt XV nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 8.000 zł.

Sąd Okręgowy ustalił, że S. O. (1) jest lekarzem zatrudnionym w Samodzielnym Publicznym Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G. od 01.10.1999r. do 31.03.2000r. na podstawie umowy o pracę na czas określony, zaś od 01.04.2000r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku młodszego asystenta Oddziału Kariologii. Z dniem 02.12.2005r. powód uzyskał tytuł specjalisty w zakresie chorób wewnętrznych, w związku z czym od 01.01.2006r. powierzono mu obowiązki starszego asystenta Oddziału Kardiologii z wynagrodzeniem zasadniczym 1.600,00 zł. Ponadto w związku z realizacją postanowień art. 5 ustawy z dnia 22.07.2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń, w okresach od 01.10.2006r. do 30.09.2007r. powód otrzymał dodatkowo kwoty po 1200 zł brutto miesięcznie, zaś od 01.10.2007r. do 31.12.2007r. – po 540 zł brutto miesięcznie. Od dnia 01.01.2008r. wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło 5.000 zł miesięcznie. Z dniem 01.10.2008r. przyznano mu dodatek za wysługę lat w wysokości 10% płacy zasadniczej, z dniem 01.10.2009r. w wysokości 11% płacy zasadniczej, z dniem 01.10.2010r. – 12% płacy zasadniczej, z dniem 01.10.2011r. – 13% płacy zasadniczej. W dniu 01.01.2008r. powód podpisał oświadczenie zawierające, tzw. klauzulę opt – out, że wyraża zgodę na pracę w wymiarze wyższym niż 48 tygodniowo, lecz nie przekraczającym 78 godzin, począwszy od 01.01.2008r. z jednoczesnym zastrzeżeniem, że każdej ze stron przysługuje jednomiesięczny okres wypowiedzenia. Z dniem 07.03.2013r. powód w związku z przejściem dotychczasowego zakładu pracy na nowego pracodawcę w trybie art. 23¹ k.p., stał się pracownikiem (...). Sp. z o.o. z siedzibą w L..

A. C. jest lekarzem zatrudnionym w Samodzielnym Publicznym Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G. od 31.10.2002r. na podstawie umowy o pracę na czas określony, zaś od 09.05.2007r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku młodszego asystenta Oddziału Kardiologii. Od 01.01.2006r. wynagrodzenie zasadnicze powódki wynosiło 1.325 zł miesięcznie. Ponadto w związku z realizacją postanowień art. 5 ustawy z dnia 22.07.2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń, w okresach od 01.10.2006r. do 30.09.2007r. powódka otrzymała dodatkowo kwoty po 1.200 zł brutto miesięcznie, zaś od 01.10.2007r. do 31.12.2007r. – po 540 zł brutto miesięcznie. Od dnia 01.01.2008r. powódka zajmuje stanowisko starszego asystenta Oddziału Kardiologii i (...) Kardiologicznej z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 5.000 zł miesięcznie. Z dniem 19.12.2008r. powódka uzyskała tytułu specjalisty w zakresie chorób wewnętrznych. W dniu 01.01.2008r. powódka podpisała oświadczenie zawierające, tzw. klauzulę opt – out, że wyraża zgodę na pracę w wymiarze wyższym niż 48 tygodniowo, lecz nie przekraczającym 78 godzin, począwszy od 01.01.2008r. z jednoczesnym zastrzeżeniem, że każdej ze stron przysługuje jednomiesięczny okres wypowiedzenia. Z dniem 01.10.2009r. przyznano jej dodatek za wysługę lat w wysokości 8% płacy zasadniczej, z dniem 01.10.2010 r. w wysokości 9% płacy zasadniczej, z dniem 01.10.2011r. w wysokości 10% płacy zasadniczej.

C. L. (1) jest lekarzem zatrudnionym w Samodzielnym Publicznym Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G. w okresie od 10.09.1990r. na podstawie umowy na czas określony, od 10.12.1991r. na podstawie umowy na czas nieokreślony, ostatnio na stanowisku starszego asystenta Oddziału Kardiologii. Z dniem 26.11.1997r. powód uzyskał drugi stopień specjalizacji w zakresie chorób wewnętrznych, a z dniem 22.05.2001r. drugi stopień specjalizacji w zakresie kardiologii. Od 01.01.2006r. wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło 1.725,00 zł miesięcznie. Ponadto w związku z realizacją postanowień art. 5 ustawy z dnia 22.07.2006r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń, w okresach od 01.10.2006r. do 31.12.2007r. powód otrzymał dodatkowo kwoty po 1200 zł brutto miesięcznie, zaś od 01.10.2007r. do 31.12.2007r. – po 540 zł brutto miesięcznie. W dniu 01.01.2008r. powód podpisał oświadczenie zawierające, tzw. klauzulę opt – out, że wyraża zgodę na pracę w wymiarze wyższym niż 48 tygodniowo, lecz nie przekraczającym 78 godzin, począwszy od 01.01.2008r. z jednoczesnym zastrzeżeniem, że każdej ze stron przysługuje jednomiesięczny okres wypowiedzenia. Od dnia 01.01.2008r. wynagrodzenie zasadnicze powoda wynosiło 5.000 zł miesięcznie plus dodatek funkcyjny 1.000,00 zł z związku z pełnieniem funkcji Kierownika Izby Przyjęć. Z dniem 01.10.2009r. przyznano mu dodatek za wysługę lat w wysokości 18% płacy zasadniczej, z dniem 01.10.2010r. w wysokości 19% płacy zasadniczej, z dniem 01.10.2011r.

– 20% płacy zasadniczej. Z dniem 07.03.2013r. powód w związku z przejściem dotychczasowego zakładu pracy na nowego pracodawcę w trybie art. 23¹ k.p., stał się pracownikiem (...). Sp. z o.o. z siedzibą w L..

W dniu 28 stycznia 2008 r. zawarto pomiędzy Samodzielnym Publicznym Zespołem Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G. reprezentowanym przez dyrektora Z. B. oraz zastępcę dyrektora ds. ekonomiczno – administracyjnych M. R. a Zespołem negocjacyjnym reprezentującym (...) Związek Zawodowy Lekarzy przy (...) ZOZ G. w osobach A. W., M. A. i K. S. (...) dotyczące zasad pracy lekarzy w systemie opt – out. Jego zawarcie spowodowało konieczność zmiany Regulaminu Wynagradzania obowiązującego w pozwanym szpitalu celem dostosowania jego postanowień do zapisów Porozumienia. Z dniem 15 kwietnia 2008 r. wszedł w życie w Samodzielnym Publicznym Zespole Zakładów Opieki Zdrowotnej w G. G. Regulamin Wynagradzania uzgodniony między pracodawcą a działającymi u niego zakładowymi organizacjami związkowymi, m. in. (...) Związkiem Zawodowym Lekarzy ZOZ w G. reprezentowanym przez A. W.. Zgodnie § 9 tego Regulaminu lekarzowi zobowiązanemu do pełnienia w (...) ZOZ dyżuru medycznego w związku z koniecznością udzielania całodobowych świadczeń zdrowotnych – przysługuje dodatkowe wynagrodzenie określone w Załączniku nr 3. W Załączniku nr 3 określono natomiast wysokość stawek za pełnione dyżury lekarskie. I tak dla lekarza anestezjologa stawkę godzinową dyżuru zwykłego określono na kwotę 40 zł, zaś stawkę godzinową dyżuru świątecznego określono na kwotę 80 zł, dla lekarza specjalisty II° stawkę godzinową dyżuru zwykłego określono na kwotę 35 zł, zaś stawkę godzinową dyżuru świątecznego określono na kwotę 70 zł, dla lekarza specjalisty I^o stawkę godzinową dyżuru zwykłego określono na kwotę 30 zł, zaś stawkę godzinową dyżuru świątecznego określono na kwotę 60 zł, dla lekarza bez specjalizacji stawkę godzinową dyżuru zwykłego określono na kwotę 25 zł, zaś stawkę godzinową dyżuru świątecznego określono na kwotę 50 zł.

Sąd Okręgowy następnie ustalił ilość godzin przepracowanych przez powódów, w tym ilość pełnionych dyżurów, także w święta i w porze nocnej oraz wysokość przysługującego z tego tytułu wynagrodzenia, wysokość wypłaconej już kwoty i różnicę do zapłaty za okres styczeń 2009 r. – lipiec 2012 r.

Sąd ustalił również, że w dniu 6 kwietnia 2012 r. powodowie wnieśli do Sądu Rejonowego w Gostyninie o zawiązanie do próby ugodowej (...) Publicznego Zespołu (...) w G. z siedzibą w G.. S. O. (1) domagał się zawiązania ww. szpitala do próby ugodowej w sprawie o zapłatę kwoty 30.000,00 zł, C. L. (1) w sprawie o zapłatę kwoty 25.000,00 zł, A. C. w sprawie o zapłatę kwoty 46.656,00 zł, wszystkie z tytułu wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe wraz z ustawowymi odsetki od dnia 01.01.2009 r. Uczestnik nie stawiał się na wyznaczone posiedzenie Sądu. Sporządził pismo procesowe, w którym wskazał, że z uwagi na lakoniczność złożonego wniosku, w szczególności w zakresie sposobu wyliczenia dochodzonej kwoty, co się na nią składa, jakiego okresu dotyczy, nie jest w stanie zająć merytorycznego stanowiska w sprawie. Do zawarcia ugody nie doszło. Pozwany nie stawiał się na posiedzeniu Sądu.

Na mocy § 2 ust. 1 aneksu z dnia 14 lutego 2003 r. do Regulaminu Pracy obowiązującego u pozwanego ad. 1 wprowadzono trzymiesięczny okres rozliczeniowy. Aneks ten obowiązywał od 1 stycznia 2003 r. Zgodnie z § 16 obowiązującego u pozwanego ad. 1 Regulaminu wynagradzania wypłata wynagrodzenia, w tym za dyżury, odbywa się do 10 – tego dnia miesiąca za miesiąc poprzedni. Regulamin ten wszedł w życie z dniem 15 kwietnia 2008 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uznał powództwo za zasługujące na uwzględnienie co do zasady.

Na wstępie odniósł się do zarzutu przedawnienia roszczeń podniesionych przez powódów. SPZOZ podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powodów za okres od 1 stycznia 2009 r. do 29 lipca 2009 r., zaś pismem procesowym z dnia 14 maja 2014 r. rozszerzył zarzut przedawnienia roszczeń powodów w zakresie żądania zapłaty wszystkich składników wynagrodzenia i dodatków do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za okres od 1 stycznia 2009 r. do 17 lutego 2010 r. w stosunku do każdego z powodów uznając, że dopiero w pismach rozszerzających powództwa z dnia 18 lutego 2013 r. strona powodowa wystąpiła o zasądzenie także innych składników wynagrodzenia, takich jak dodatek za pracę w porze nocnej, dodatek stażowy, czy dodatek za pracę w dni świąteczne. Z kolei (...) wyartykułował podniesiony zarzut przedawnienia w ten sposób, że wskazując, iż został wezwany do wzięcia udziału w sprawie w dniu 17 lipca 2013 r., a więc roszczenie powodów S. O. (1) i C. L. (1) uległo przedawnieniu za okres od 1 stycznia

2009r. do 17 lipca 2010 r., tj. w doniesieniu do powoda S. O. (1) co do kwoty 10.113,82 zł za 2009 r. i co do kwoty 7.442,61 zł za okres od 1 stycznia 2010 r. do 17 lipca 2010 r., a więc kwota nieprzedawniona wynosi 21.306,13 zł oraz w odniesieniu do powoda C. L. (1) co do kwoty 11.251,43 zł za 2009 r. i co do kwoty 6.542,56 zł za okres od 1 stycznia 2010 r. do 17 lipca 2010 r., a więc kwota nieprzedawniona wynosi 23.501,81 zł. W ocenie Sądu podniesiony przez SPZOZ zarzut przedawnienia jest niezasadny, gdyż w stosunku do niego bieg przedawnienia został przerwany przez zawezwanie do próby ugodowej, zaś zarzut przedawnienia podniesiony przez (...) jest wprawdzie skuteczny, jednakże nie od daty doręczenia mu pozwu, lecz od daty złożenia przez pełnomocnika powodów wniosku o dopozwanie. Sąd zauważył, że zgodnie z art. 291 §1 k.p. roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, zaś w myśl art. 295 § 1 pkt 1 k.p. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed właściwym organem powołanym do rozstrzygania sporów lub egzekwowania roszczeń przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Taką czynnością może być zawezwanie do próby ugodowej regulowane w art. 184 - 186 k.p.c. Dalej Sąd zaznaczył, że roszczenie o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych staje się wymagalne (art. 291 § 1 k.p.) w dniu, w którym powinno nastąpić rozliczenie czasu pracy po upływie przyjętego okresu rozliczeniowego. W dniu 6 kwietnia 2012r. powodowie złożyli w Sądzie Rejonowym w Gostyninie wnioski o zawezwanie do próby ugodowej pozwanego SPZOZ domagając się zawezwania ww. szpitala do próby ugodowej – S. O. (1) w sprawie o zapłatę kwoty 30.000 zł, A. C. w sprawie o zapłatę kwoty 46.656 zł, C. L. (1) w sprawie o zapłatę kwoty 25.000 zł, z tytułu wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe wraz z ustawowymi odsetki od dnia 1 stycznia 2009 r. Zawezwanie to nastąpiło w tej samej sprawie, w której powodowie następnie wytoczyli powództwa, skutecznie przerywając 3-letni termin przedawnienia ich roszczeń. Najwcześniejszym dniem wymagalności roszczenia o wypłatę wynagrodzenia za godziny nadliczbowe przepracowane przez powodów w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 marca 2009r. był 10 kwietnia 2009r. Regulamin Pracy obowiązujący u pozwanego SPZOZ wprowadzał trzymiesięczny okres rozliczeniowy, liczony kwartalnie. Zaś Regulamin wynagradzania wprowadził zasadę wypłaty wynagrodzenia, w tym za dyżury medyczne, do 10 – tego dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Zatem początek biegu terminu przedawnienia przypadł na 11 kwietnia 2009 r. Tymczasem zawezwanie do próby ugodowej nastąpiło w dniu 6 kwietnia 2012 r., skutecznie przerywając bieg przedawnienia roszczenia. Sąd zaznaczył przy tym, że powodowie już we wniosku o zawezwanie do próby ugodowej i w pozwach dochodzili różnicy między wynagrodzeniem za dyżury medyczne wypłaconym im przez pozwanego a wynagrodzeniem przysługującym im z mocy przepisów prawa pracy.

Odnośnie merytorycznej oceny żądań powodów Sąd Okręgowy wskazał, że ich podstawę prawną, z uwagi na czasokres zgłoszonych żądań mający początek 1 stycznia 2009 r., stanowiły zarówno przepisy: ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej obowiązującej do 30 czerwca 2011 r., w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2008 r., ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej obowiązującej od dnia 1 lipca 2011r., jak i przepisy art. 151¹ § 1-3 kodeksu pracy i wreszcie obowiązujący u SPZOZ od 15 kwietnia 2008 r. Regulamin Wynagradzania oraz Regulamin Pracy. Zgodnie z w/w aktami prawnymi do wynagrodzenia za pracę w godzinach pełnienia dyżuru medycznego w wymiarze nieprzekraczającym średnio 48 godzin tygodniowo a także w wymiarze przekraczającym średnio 48 godzin na tydzień ("opt-out") w przyjętym okresie rozliczeniowym stosuje się odpowiednio przepisy art. 151¹ §1-3 Kodeksu pracy. Oznacza to, że na podstawie tych przepisów przysługuje lekarzowi w obu tych przypadkach za każdą przepracowaną godzinę normalne wynagrodzenie oraz dodatki, ustalone przynajmniej na poziomie określonym w art. 151¹ §1-3 Kodeksu pracy.

Powodowie w spornym okresie otrzymywali wynagrodzenie za dyżury medyczne, zgodnie z obowiązującym u SPZOZ od 15 kwietnia 2008 r. Regulaminem Wynagradzania. Spornym natomiast było to, czy „dodatkové wynagrodzenie” - kwota, o której mowa w § 9 Regulaminu Wynagradzania jest kwotą dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych, czy też wynagrodzeniem ryczałtowym za godzinę dyżuru wynikającym z wprowadzenia klauzuli opt – out i zawarcia Porozumienia z dnia 28 stycznia 2008 r. pomiędzy zakładem pracy a zespołem negocjacyjnym. Sąd uznał, że zapisy Regulaminu Wynagradzania, należy interpretować w świetle zawartego wcześniej Porozumienia i przyjął, że wynagrodzenie dodatkové, o którym mowa w Regulaminie Wynagradzania, jest wynagrodzeniem ryczałtowym za godzinę dyżuru. W oparciu o założenie, że kwoty wymienione w Porozumieniu z dnia 28 stycznia 2008 r. i w

załączniku nr 3 do regulaminu wynagradzania nie stanowiły dodatku do wynagrodzenia a był to ryczałt za godzinę dyżuru obejmujący swym zakresem normalne wynagrodzenie, dodatek jak za godziny nadliczbowe oraz dodatek za pracę w porze nocnej, Sąd wyliczył, posiłkując się opinią biegłej, wynagrodzenie powodów za dyżury pomniejszone o wynagrodzenie wypłacone przez pracodawcę (ryczałt za godziny dyżuru tj. kwoty wynikające z porozumienia i załącznika nr 3). Sąd, zgodnie z tymi wyliczeniami, zasądził na rzecz powodów, stosownie do ich żądania zawartego w pozwie i podtrzymanego w toku postępowania, różnicę pomiędzy wynagrodzeniem za dyżury medyczne wypłaconym im przez pozwanego, a wynagrodzeniem należnym, uwzględniając, że za okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 marca 2010 r. roszczenia powodów wobec (...) Sp. z o.o. uległy przedawnieniu. W pozostałym zakresie, tj. w zakresie żądania powodów zasądzenia na ich rzecz wyrównania wynagrodzenia za dyżury medyczne ponad kwoty wynikające z uzupełniającej opinii biegłej z dnia 26 lutego 2014 r. Sąd powództwa oddalił.

Za podstawą solidarnej odpowiedzialności pozwanych wobec powodów za zobowiązania powstałe przed przejściem części zakładu pracy Sąd przyjął art. 23¹ § 2 k.p.

W związku z uznaniem przez SPZOZ w piśmie procesowym z dnia 14 maja 2014 r. roszczenia powodów S. O. (1) i C. L. (1) w kwotach w tym piśmie wskazanych, Sąd – na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. – nadał w pkt XIV wyrokowi z urzędu w uznanym przez pozwanego zakresie rygor natychmiastowej wykonalności. Podstawę prawną nadania rygoru natychmiastowej wykonalności w pkt XIV i XV w stosunku do (...) stanowił art. 477² § 1 zd. 1 k.p.c.

Sąd zasądził od SPZOZ na rzecz każdego z powodów koszty wywołane próbą ugodową na podstawie art. 186 § 2 k.p.c. Koszty te zostały wywołane wyłącznie zachowaniem pozwanego SPZOZ, który nie stawiał się na posiedzenie Sądu wyznaczone w sprawie o zawiązanie do próby ugodowej i dlatego zasadnym było obciążanie tylko jego tymi kosztami, które zostały określone na podstawie §12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Wprawdzie powodowie wygrali sprawę w jedynie w około 35 %, jednakże Sąd uznał za zasadne rozdzielić między strony koszty sądowe, na które składają się opłaty od pozwu i koszty opinii biegłej, po połowie, tj. po 50%, zaś porównywalne koszty zastępstwa prawnego stron, znieść wzajemnie. Na koszty sądowe składała się opłata od pozwu i wydatki związane z opiniami biegłej. Sąd rozdzielił stosunkowo między stronami wydatki związane z kosztami opinii biegłej w łącznej kwocie 9.240 zł (5.910,00 zł pierwsza opinia i 3.330,00 zł opinia uzupełniająca). Na każdą z połączonych spraw przypadała kwota 3.080 zł. Sąd nakazał ściągnąć połowę tej kwoty z roszczenia zasądzonego na rzecz każdej z powodów, a więc po 1.540,00 zł, a resztą obciążył pozwanych, przy czym wydatkami w sprawie z powództwa C. L. (1) i S. O. (1) solidarnie obu pozwanych. I tak kwotą wydatków 3.080 zł obciążył solidarnie obu pozwanych, natomiast kwotą 1.540 zł dotyczącą A. C. pozwanego SPZOZ. Sąd obciążył pozwanych opłatą stosunkową od pozwów w wysokości 5% zasądzonego roszczenia, przy czym z powództwa S. O. (1) i C. L. (1) solidarnie. Solidarny obowiązek pozwanych zwrotu kosztów sądowych wynika z art. 105 § 2 zd. 1 k.p.c.

Apelację od części wyroku złożył pozwany – syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. Zaskarżył orzeczenie co do jego punktu I pdpkt 1, 2, 3,39,40, punktu II pdpkt 1,2,3,16, punktu IV pdpkt 1,2,12 oraz punkt XIII.

Odnosnie punktu I pdpkt 1, 2, 3, punktu II pdpkt 1,2,3 oraz punktu IV pdpkt 1, 2 postawił zarzut naruszenia prawa materialnego - art. 291 § 1 k.p. - przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że najwcześniejszym dniem wymagalności roszczenia o wypłatę wynagrodzenia za godziny nadliczbowe przepracowane przez stronę powodową w okresie od 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 marca 2009 r. był 10 kwietnia 2009 r., podczas w rzeczywistości dniem tym był 31 marca 2009r., przez co roszczenie strony powodowej o zapłatę wynagrodzenia na miesiące: styczeń, luty i marzec 2009 r. uległo przedawnieniu.

Oдноśnie punktu I pdpkt 40, punktu II pdpkt 16 i i punktu IV pdpkt 12 postawił zarzut naruszenia prawa materialnego - § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 oraz § 10 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, poprzez niewłaściwie zastosowanie polegające na przyjęciu, iż w przypadku sprawy o zawezwanie do próby ugodowej sąd ustala wynagrodzenie przeciwnika wzywającego na podstawie § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia, a nie na podstawie § 10 ust. 1 pkt 3.

Oдноśnie punktu I pdpkt 39, podniósł że sprawa została już prawomocnie osądzona - wyrok Sądu Rejonowego w Płocku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn.. akt IV P 705/12 i w tym zakresie wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i odrzucenie pozwu.

Oдноśnie punktu XIII postawił zarzut naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy - art. 100 k.p.c. poprzez zniesienie kosztów zastępstwa prawnego stron w następstwie uznania, iż są porównywalne, podczas, gdy biorąc pod uwagę, iż powództwo zostało w znacznej mierze oddalone, Sąd winien je stosunkowo rozdzielić.

Skarżący wniósł, oдноśnie punktu I pdpkt 1, 2, 3, punktu II pdpkt 1,2,3 i punktu IV pdpkt 1, 2, o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie powództwa. Oдноśnie punktu I pdpkt 40, punktu II pdpkt 16 oraz punktu IV pdpkt 12 wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie na rzecz strony powodowej kwoty po 160 zł tytułem zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową. Oдноśnie wreszcie punktu XIII wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie na rzecz pozwanego: od powoda A. C. kwoty 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych w dwukrotności stawki minimalnej, od powoda C. L. (1) kwoty 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych w dwukrotności stawki minimalnej oraz od powoda S. O. (1) kwoty 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych w dwukrotności stawki minimalnej. Wniósł również o zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Pozwany (...) sp. z o.o. wniósł zażalenie na postanowienia zawarte w punktach VIII, IX, XI, XII i XIII wyroku. Postawił zarzut naruszenie art. 105 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i zasądzenie kosztów procesu solidarnie od pozwanych także w części roszczenia, za które spółka (...) nie odpowiadał solidarnie, art. 98 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, co skutkowało nałożeniem na strony obowiązku poniesienia kosztów procesu po 50% a nie zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i naruszenia art. 100 zd. 1 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że w przedmiotowej sprawie względu słuszności przemawiają za uznaniem, że strony winny ponieść koszty procesu po 50% a koszty zastępstwa procesowego winny zostać zniesione. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie VIII poprzez nakazanie ściągnięcia od pozwanych solidarnie na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwoty 1.401,40 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwoty 914,17 zł tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwu, zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie IX poprzez nakazanie ściągnięcia od powoda C. L. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwoty 2.002 zł tytułem zwrotu wydatków oraz poprzez nakazanie ściągnięcia od powoda S. O. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwoty 2.156 zł tytułem zwrotu wydatków, zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie XI poprzez nakazanie ściągnięcia od powoda C. L. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwoty 5.513,25 zł tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwu, zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie XII poprzez nakazanie ściągnięcia od powoda S. O. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Płocku kwoty 5.729,80 zł tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwu, zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie XIII poprzez zasądzenie od powoda C. L. kwoty 7.020 zł i od powoda S. O. kwoty 7.560 zł każdy tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz (...) sp. z o.o. Wniósł również o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego ad. 2 kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

P. powodów wniósł o oddalenie apelacji pozwanego syndyka masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w całości i zasądzenie od tego pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik powodów C. L. (1) i S. O. (1) wniósł o oddalenie zażalenia (...).

Postanowieniem z 18 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Płocku zawiesił na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. postępowanie w stosunku do SPZOZ i wezwał syndyka masy upadłości ww do wzięcia udziału w sprawie.

W związku ze wstąpieniem syndyka masy upadłości SPZOZ do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Sąd Okręgowy w Płocku postanowieniem z dnia 16 października 2014r. podjął zawieszono postępowanie z udziałem syndyka masy upadłości SPZOZ.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja syndyka masy upadłości (...) sp. z o.o. jest generalnie niezasadna, aczkolwiek prowadzi do zmiany wyroku w zaskarżonej części, lecz jedynie co do daty początkowej odsetek.

Na wstępie zauważyć trzeba, że apelujący zaskarżył jedynie punkt I pdpkt 1, 2 i 3 (rozstrzygnięcie dotyczące powództwa A. C.), punkt II pdpkt 1,2 i 3 (rozstrzygnięcie dotyczące powództwa C. L. (1)) oraz punkt IV pdpkt 1, 2 i 3 (rozstrzygnięcie dotyczące powództwa S. O. (1)) wyroku. Apelacja dotyczyła zatem kwot zasądzonych tytułem wynagrodzenia za godziny nadliczbowe za styczeń, luty i marzec 2009 r. W ocenie skarżącego Sąd Okręgowy błędnie przyjął, że zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego odnośnie tych długów jest niezasadny. Przedstawiono następującą argumentację: Roszczenie o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych staje się wymagalne w dniu, w którym powinno nastąpić rozliczenie czasu pracy po upływie przyjętego okresu rozliczeniowego. Zgodnie z regulaminem pracy ów okres rozliczeniowy wynosi 3 miesiące. Nie jest zasadne utożsamianie dnia wymagalności świadczenia z dniem wypłaty wynagrodzenia. Zatem w tym przypadku owym momentem rozliczenia godzin nadliczbowych powinien być ostatni dzień okresu rozliczeniowego, co w przypadku przedziału styczeń – marzec 2009 r. oznacza 31 marca 2009 r. I od tego momentu samo roszczenie staje się wymagalne, rozpoczyna swój bieg przedawnienie, które upływa 31 marca 2012 r., przez co zawezwanie do próby ugodowej, które miało miejsce 6 kwietnia 2012 r. nie mogło przerwać biegu przedawnienia co do tych roszczeń, bowiem samo przedawnienie już wtedy upłynęło. Pogląd powyższy nie zasługuje na aprobatę.

Po pierwsze za punkt wyjścia należy przyjąć tezę Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 2008r. (przytoczoną już przez Sąd Okręgowy), że roszczenie o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych staje się wymagalne w dniu, w którym powinno nastąpić rozliczenie czasu pracy po upływie przyjętego okresu rozliczeniowego. Nie można jednak zgodzić się z poglądem, że dnia owego nie wyznacza dzień wypłaty samego wynagrodzenia. Tym bardziej nie ma racji skarżący uważając, że momentem tym ma być ostatni dzień okresu rozliczeniowego, skoro wówczas okres ten jeszcze nie opłynął. Rozliczenie czasu pracy w tym kontekście służy ustaleniu wynagrodzenia i jest immanentnie powiązane z jego wypłatą. Skoro zaś regulamin obowiązujący u pracodawcy przewidywał wypłatę wynagrodzenia do 10-tego każdego miesiąca za okres poprzedni, to nie sposób uznać by samo roszczenie o wypłatę tego wynagrodzenia stawałoby się wymagalne zanim jeszcze pracodawca był zobowiązany do jego wypłaty. W świetle powyższego Sąd Okręgowy przyjął zasadnie, że roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za pracę w ramach pełnienia dyżuru medycznego stało się wymagalne dopiero 10 kwietnia 2009 r., a termin przedawnienia rozpoczął swój bieg od 11 kwietnia 2009 r. upływał 11 kwietnia 2012 r., przez co zawezwanie do próby ugodowej z 6 kwietnia 2012 r., bieg przedawnienia przerwało. Uznać zatem należy powyższy zarzut za niezasadny.

Tym niemniej zauważyć trzeba, że wyrok w zaskarżonej części podlegał zmianie. Przyjmując bowiem, że roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za okres styczeń – marzec 2009 r. stało się wymagalne 10 kwietnia 2009 r., to dopiero z dniem 11 kwietnia 2009 r. pozwany znalazł się w opóźnieniu uzasadniającym przyznanie odsetek i to odnośnie całego wynagrodzenia za przedmiotowy okres. Konieczna więc stała się zmiana wyroku w tym zakresie, w ten tylko jednak

sposób, że kwoty zasądzone z tego tytułu, przyznane są z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2009 r. Ta sama zasada dotyczy zresztą całego okresu styczeń 2009 r. – lipiec 2012 r., jednakże apelacja obejmowała jedynie część wyroku, stąd też Sąd Apelacyjny nie był władny zmienić rozstrzygnięcia odnośnie dalszych okresów.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zmienił wyrok w zaskarżonej części i orzekł jak w I pdpkt 1a, zaś w pkt I pdpkt 2 oddalił, na podstawie art. 385 k.p.c. apelację w pozostałym zakresie.

Na skutek zażalenia syndyka masy upadłości (...) sp. z o.o. zmianie podlegał także punkt I pdpkt 40 i punkt IV pdpkt 12 zaskarżonego wyroku. W tych rozstrzygnięciach Sąd Okręgowy orzekł o kosztach wywołanych próbą ugodową, do której zawezwali powodowie: A. C. i S. O. (1), a na którą nie stawił się pozwany. Słusznie jednak w zażaleniu wskazano, że w tym przypadku, do ustalenia wynagrodzenia pełnomocnika powodów, wchodzącego w skład tych kosztów, winien mieć zastosowanie § 11 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (j.t. Dz.U.2013.461 z zm.). Sąd apelacyjny aprobeuje tu w pełni argumentację zawartą w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014r. (III CZP 117/13 OSNC 2014/12/123). Zostało ono wydane na tle rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości regulującego wynagrodzenie radców prawnych, ale tożsamość obu aktów uzasadnia przydatność jego też w tym przypadku. Sąd Najwyższy wskazał, że w odniesieniu do postępowania pojednawczego nie została określona stawka opłaty, zatem należy ustalić na podstawie jakiego kryterium wino się określić jej wysokość. Uznał, że nie jest zasadnym sięgnięcie do kryterium wartości przedmiotu sprawy. Celem postępowania pojednawczego jest uregulowanie sprawy spornej pomiędzy stronami w drodze ugody zawartej przed sądem i pod jego kontrolą, a zatem kwalifikacja stosunku prawnego, z którego wywodzone są pretensje stron, nie ma znaczenia dla wysokości opłaty sądowej, właściwości sądu oraz przebiegu postępowania. Tak samo nie powinna mieć znaczenia dla wyliczenia stawki opłaty będącą podstawą wynagrodzenia pełnomocnika. Sąd Najwyższy zauważył dalej, że postępowanie pojednawcze nie powinno być utożsamiane z postępowaniem procesowym. W istocie oba postępowania są niezależne. Nie ma też podstaw do różnicowania wynagrodzenia w zależności od tego czy próba ugodowa dotyczyła sprawy podlegającej rozpoznaniu w postępowaniu procesowym czy nieprocesowym. Winna być ona jednolita w jednym i w drugim przypadku. W konkluzji Sąd Najwyższy uznał, że sięgnąć należy do sumy określonej minimalną stawką w postępowaniu nieprocesowym, która wynosi 120 zł. Mając na względzie powyższe uwagi Sąd Apelacyjny uznał, że wynagrodzenie pełnomocnika powodów z tytułu postępowania pojednawczego winno zamykać się tą właśnie kwotą. Nadto w zakres kosztów wchodzi jeszcze opłata od zawezwania do próby ugodowej w wysokości 40 zł. Łącznie daje to 160 zł. I tą też kwotę Sąd Apelacyjny zasądził tytułem kosztów wywołanych próbą ugodową, zmieniając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zgodnie z żądaniem zażalenia, zaskarżone rozstrzygnięcie, o czym orzeczono w punkcie I pdpkt 1b wyroku.

(...) sp. z o.o. w L. odnośnie rozstrzygnięcia w zakresie kosztów sądowych zawartych w pkt VIII zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego skutkuje zmianą tegoż rozstrzygnięcia.

Na wstępie zaznaczyć należy, że pomimo, iż zażalenie wniósł tylko jeden ze współuczestników po stronie pozwanej to, z uwagi na istniejące po ich stronie współuczestnictwo materialne, zgodnie z treścią art. 378 § 2 k.p.c., Sąd Apelacyjny z urzędu rozpoznał sprawę w tym zakresie również na rzecz syndyka masy upadłości (...) sp. z o.o.

Przechodząc już do meritum, po pierwsze trzeba wskazać, że w istocie mamy do czynienia z trzema sprawami połączonymi jedynie do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, tym samym właściwsze jest rozliczenie kosztów sądowych odrębnie dla każdej z tych spraw.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U.2014.1025 z zm.) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zasadą mającą tu zastosowanie będzie zasada wynikająca z art. 100 k.p.c. stosownego rozdzielenie tych kosztów. Biorąc pod uwagę kwoty żądane przez powodów i kwoty ostatecznie zasądzone przez Sąd, uznać należy, że pozwani w przypadku powództwa C. L. (1)

przegrali w 35%, zaś w przypadku S. O. (1) w 30%. I w tym też stosunku, co do zasady odpowiadają za nieuiszczone przez strony w postępowaniu koszty sądowe. Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska Sądu Okręgowego, że stosunek ów winien wynosić 50% - nie znajduje to uzasadnienia w okolicznościach sprawy. Na przedmiotowe koszty składają się: opłata sądowa oraz wydatki związane z opinią biegłej. W przypadku powództwa C. L. (1) opłata ta wynosiła ostatecznie 2.065 zł, z czego powód uiścił 1.342,25 zł, w przypadku S. O. (1) opłata ta wynosiła 1.944 zł, z czego powód uiścił 1.360,80 zł. Nadto należało jeszcze uwzględnić wydatek z tytułu opinii biegłej, której wynagrodzenie wyniosło 6.160 zł. Za właściwe należy uznać rozdzielnie tego wydatku po równo na obie sprawy, tak że na sprawę z powództwa C. L. (1) przypada kwota 3.080 zł, a na sprawę z powództwa S. O. (1) również kwota 3.080 zł. Łącznie zatem do rozliczenia tytułem kosztów sądowych, w przypadku powództwa C. L. (1), pozostaje kwota 12 393 zł, a w przypadku powództwa K. S. kwota 12 093 zł. I tymi sumami należało obciążyć, stosownie do wyniku sprawy, strony. Jak już wspomniano w przypadku pozwu C. L. (1), pozwani zasadniczo przegrali w 35%. Stąd obciążająca ich kwota tytułem kosztów sądowych wynosi 722,75 zł. W przypadku S. O. (1) stosunek ów wynosi 30% a przez to obciążenie zamyka się sumą 924 zł. Słusznie jednak zwraca uwagę skarżący, że zasądzone na rzecz powodów sumy nie są objęte solidarnością w pełnym zakresie. Zaś zgodnie z art. 105 § 2 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach solidarna odpowiedzialność za te koszty istnieje wtedy gdy współuczestnicy odpowiadają solidarnie co do istoty sprawy. W tym przypadku solidarność ta obejmuje jedynie część zasądzoną na rzecz każdego z powodów roszczenia. Właściwym jest zatem uwzględnienie tej okoliczności.

Mając to wszystko na względzie Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił pkt VI zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego i nadał mu treść jak w pkt II sentencji wyroku apelacyjnego. W pozostałym zakresie zażalenie (...) sp. z o.o. podlegało oddaleniu.

(...) sp. z o.o. zaskarżyła także pkt IX, XI i XII wyroku Sądu Okręgowego. Jednakże te rozstrzygnięcia, choć wydane w zakresie kosztów sądowych, dotyczą wyłącznie powodów. Tym samym należy uznać, że pozwany nie był władny wnieść od nich środków odwoławczych, jako że nie dotyczyły one jego obowiązków i praw. Zażalenie pozwanego jest w tym obszarze niedopuszczalne i podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Obydwaj pozwani zaskarżyli wreszcie rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w zakresie kosztów procesu, w którym koszty te zostały wzajemnie zniesione przez strony. Skarżący zarzucili Sądowi, iż ten błędnie uznał, że okoliczności sprawy uzasadniają wzajemne zniesienie kosztów procesu, gdy tymczasem konieczne byłoby uwzględnienie tego, że powodowie przegrali proces w przeważającej części (w 65 – 70%). Nadto podniesiono, że pozwani wnosili o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce minimalnej. Zarzuty te nie prowadzą do zmiany tej części wyroku.

Sąd Okręgowy zauważył, że powodowie wygrali w około 30 – 35%. Uznał jednak, że porównywalne koszty procesu poniesione przez powodów i pozwanych uzasadniają zastosowanie art. 100 zd. 1 k.p.c. Przypomnieć należy, że wzajemne zniesienie kosztów ma miejsce wtedy, kiedy po ich rozliczeniu stosownie do wyniku sprawy okaże się, że przypadające na każdą ze stron koszty odpowiadają w przybliżeniu kwotom, które zostały w rzeczywistości przez nie wydatkowane. Zatem jeżeli strony w zbliżonym stopniu wygrały lub przegrały sprawę, a jednocześnie w takim stosunku poniosły koszty, powinna być zastosowana zasada wzajemnego zniesienia kosztów. Nie jest przy tym wymagane, by ów stosunek poniesionych kosztów w sposób absolutny się równoważył. W niniejszym przypadku, w którym de facto mamy do czynienia z trzema sprawami, okoliczności sprawy nie pozwalają na zmianę rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. Trzeba bowiem zaznaczyć, że początkowo powodowie wnosili o zasądzenie niższych kwot, a do rozszerzenia powództwa doszło dopiero w toku postępowania. Zaś zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu j.t. Dz.U.2013.461) w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji. Zatem należałoby uznać, że, w zakresie stawki wynagrodzenia pełnomocnika strony, taka zmiana dokonana w trakcie procesu, w stosunku do wskazań zawartych w pozwie, może być uwzględniona dopiero w następnej instancji. Tym samym, co do postępowania pierwszoinstancyjnego, należałoby się oprzeć na pierwotnej treści pozwu. Każdy z powodów poniósł koszty wynagrodzenia swego pełnomocnika, które należy ustalić, w oparciu

o wyrażoną wyżej zasadę, na kwotę 5.400 zł (§ 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6) oraz koszt uiszczonyj opłaty od pozwu. Pozwani zaś ponieśli koszty wynagrodzenia pełnomocnika w tej samej wysokości. Nie ma przy tym podstaw do ustalenia owego wynagrodzenia w podwójnej wysokości. Bo o ile można uznać, że sprawa nie była najłatwiejsza pod względem faktycznym czy materialnoprawnym, o tyle Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że okoliczność ta jest niejako konsumowana w wysokiej stawce podstawowej. Porównanie zaś sum jakie obciążają powodów i pozwanych z sumami jakie rzeczywiście ponieśli daje podstawy do przyjęcia, że są one praktycznie tożsame lub bardzo zbliżone. Nie jest to różnica, która uniemożliwiałaby zastosowanie zasady wzajemnego zniesienia kosztów procesu. Należy raz jeszcze podkreślić, że w tym przypadku istotny jest nie tylko stosunek wygranej do przegranej ale stosunek kwot obciążających daną stronę tytułem kosztów procesu do kwot rzeczywiście przez nią poniesionych. W tym przypadku, w odniesieniu do obydwu powodów, ów stosunek jest tego rodzaju, że sankcjonuje zastosowaną zasadę wzajemnego zniesienia przedmiotowych kosztów, co pośrednio znajduje jeszcze dodatkowe umocowanie w tym, że koszty zastępstwa procesowego spowodowane rozszerzeniem powództwa znaczenie mają dopiero w następnej instancji.

W świetle powyższych rozważań zażalenia obu pozwanych są niezasadne i podlegają na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddaleniu.

Koszty postępowania drugoinstancyjnego Sąd Apelacyjny zdecydował wzajemnie znieść, opierając się na art. 100 k.p.c. Zażalenie złożył (...), wnosząc o zasądzenie kosztów postępowania nim wywołanego, w odpowiedzi na to zażalenie pełnomocnik powodów C. L. (1) i S. O. (1) wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. Pozwany wygrał jednak swą sprawę w niepełnym wymiarze – uzyskał jedynie częściową zmianę w zakresie kosztów sądowych przyznanych od niego na rzecz Skarbu Państwa. W pozostałym zakresie jego zażalenie zostało odrzucone bądź oddalone. Strony poniosły porównywalne koszty postępowania, na które złożyło się przede wszystkim wynagrodzenie pełnomocnika (opłata od zażalenia, w niewielkiej wysokości, może być tu praktycznie pominięta). Stąd też takie rozstrzygnięcie jest uzasadnione. W przypadku apelacji złożonej przez syndyka masy upadłości SPZOZ G. należy zauważyć, że i w tym przypadku skarżący nie wygrał w całości. Uzyskał nieznaczną zmianę wyroku w zakresie odsetek i istotne zmniejszenie w zakresie kosztów postępowania pojednawczego. Również i tu koszty postępowania były dla przeciwników porównywalne. Zatem ich wzajemnie zniesienie jest także uprawnione.